

Živý, či mrtvý strom?

téma: Liturgia XVII. – oznamy ako živá kázeň zboru

text: Zjav 2,18-29

Milí naši drahí, aký je náš cirkevný zbor ako kresťanské spoločenstvo? Je to miesto, kde sa nielenže cítime dobre, pretože si hovieme vo svojich naučených zvyklostiach, ale – je to miesto, kde dokážeme používať a zveľaďovať talenty a dary, ktoré nám daroval Pán Boh?

Iste poznáte *biblické typologizovanie cirkevných spoločenstiev podľa siedmich listov zo Zjavenia Jánovho*. Nikto síce nikde netvrdí, že sa tu stretávame s príznačnými siedmimi typmi cirkevných zborov, no určité pomenovanie charakteristík tu nájdeme. A aj keď som pre dnešnú kázeň napokon po dlhšom uvažovaní zvolil v poradí štvrtý, teda prostredný typ napredujúceho zboru v meste Thyatíra, v liste hneď po ňom, určenom do odumierajúcich Sárd sa píše: „*poznám tvoje skutky, máš meno, že žiješ a si mrtvý*“.

Je to zaujímavá charakteristika cirkevného zboru: živý, alebo mrtvý. Aký je ten náš cirkevný zbor? Čo myslíte?

No áno, isteže. Ak by sme šli podľa celkového života a aktivít, tak u nás nájdeme prácu s deťmi na **besiedkach**... staršie deti pokračujú **konfirmačnou prípravou** a to už majú svoju skupinku na **doraste**, kde majú svojich vedúcich ... po konfirmácii by síce bolo lepšie, keby ešte ostali v doraste a potiahli tak ďalších konfirmandov, ale dlhodobo sú pozývaní na **mládež** a niektorí si nájdu svoje spoločenstvo tam. Žiaľ, iba niektorí. No a starší majú možnosť sa stretnúť na **rodinných stretnutiach**, či mladší, alebo aj starší... Pre tých, ktorí majú záujem o hlbšie štúdium Biblie, máme **biblické hodiny**, pre spevákov **spevokol**... No a ešte v našom zbore sa venujeme aj **rómskej misii**. A iste som niečo pozabudol – náš **zborový časopis**, celkom dobrú **webstránku**... Tak teda – podľa toho všetkého sme živým cirkevným zborom, no nie?

A ozaj - ešte sa všetci stretávame **v nedeľu na bohoslužbách** ...

Lenže – my môžeme byť ešte kritickejší. To, čo je živé, rastie, ba sa aj množí. Sme aj pri takomto pozeraní sa živým cirkevným zborom?

Nie, nie, ja viem, že demograficky klesáme v rámci celého Slovenska, vidiek ešte viac. Počtom členov ideme dole, už je preč minulosť, keď náš zbor patrilo medzi tie nad 1000 duší, my sa pomaly blížíme iba k polovici tej tisícky.

Pri živom organizme musia byť živé a životaschopné jeho základné bunky. Márne bude strom vysoký a rozkonárený, ak v ňom už neprúdi miazga a jeho drevnaté bunky drevenejú. Iste poznáte také stromy v lese, alebo pri ceste – máme tu také, ktoré majú za sebou peknú minulosť, no dnes už – nežijú, vyschlí.

Prostredný, **štvrtý list do cirkevných zborov v Zjavení Jánovom patrilo mestečku Thyatíra**. Všetkých sedem spomínaných zborov sa nachádzalo na ázijskej časti dnešného Turecka. Pri tomto našom štvrtom liste máme v našom preklade **v nadpisku napísané, že to bol napredujúci cirkevný zbor**. Kristov odkaz k nemu znel: „*Len sa držte toho, čo máte, kým neprídem!*“ (v. 25)

V istom anglickom preklade nájdeme odlišný nadpis. Tam sa **dočítame, že cirkevný zbor v Thytírach bol – poškodený** („*The corrupt church*“). Jednou z členiek bola akási **Jezábel**, ktorá sama seba síce nazýva *prorokyňou*, ale v skutočnosti je *zvodkyňou*. A skutočne, zviedla mnohých na scestie. Dnes už nevieme, kto tá žena bola, no v zbore pôsobila nezdravý vývoj. Od jej pôsobenia sa mnohí nakazili ako od vírusu a cirkevný zbor to poškodzovalo.

Aký je ten náš cirkevný zbor, naše spoločenstvo – napredujúci, alebo pre niečo - poškodený? Je ako rozkonárený strom, no živú miazgu v ňom tvoríme my, jeho členovia svojím životom, svojím záujmom, používaním talentov a darov, ktoré nám Pán Boh zveril.

Moji milí, **pôvodne** – než sme sa dostali k listom zo Zjavenia, **som sa chcel v tejto kázni už od začiatku venovať ďalšej časti našich bohoslužieb**. V tejto sérii postupne pokračujeme a dnes sme sa dostali už k celkom 17. takejto kázni. No tá dnešná téma sa nám bude zdať možno najmenej vhodnou ako námet pre kázeň. Pretože dnes sme sa dostali k takej akoby obyčajnej časti, na prvý pohľad neliturgickej, nezvestujúcej evanjelium. A predsa niektorí teológovia hovoria, že práveže ona je mimoriadne dôležitou. No uznajte, **kázať o pokáznových oznamoch to je také zvláštne a divné**, ako kázať na rodokmene uvedené v 1. knihe Kronickej.

Ale ak hovoríme o živom a mŕtvom cirkevnom zbore, tak kde sa to na liturgii služieb Božích odrazí asi najviac? V kázni? Tá závisí od toho, ako Pán Boh vedie kazateľa i poslucháčov, mocná kázeň môže zaznieť aj v prostredí, kde ľudia až tak s Kristom nežijú. **Pri sviatostiach?** Aj tie môžu ľudia prežívať buď prepriato ako niečo vysoko posvätné, kde sa mysticky stretávajú s transcendentnom, so svätým Božstvom, alebo naopak ich môžu ich prijímatelia považovať iba za súčasť svojej kresťanskej kultúry a zvyku.

Celkom iste sa to, či spoločenstvo pestuje svoj aktívny, alebo pasívny život, odráža **na zapojení iných ľudí do bohoslužieb, nie iba one-man-show** = farár vpredu, kantor vzadu a ostatní ako diváci medzi nimi.

No jedným z odrazov života spoločenstva sú práve tie už označené – oznamy. Ktosi ich v poriadku služieb Božích nazval **živou káznou zboru**. Rozmýšľajme v duchu nad tým, prečo ...

Kým klasická kázeň môže byť a často aj je iba teoretickým uvažovaním nad praktickým životom, oznamy sú praktickým obrazom žitia kázaného slova.

Mohli by sme sa teraz baviť o tom, *čo všetko v oznamoch má byť a čo byť nemá*. Prečo sú najprv oznamy rázu duchovného, až potom materiálneho. Iste by bola celkom živá diskusia o tom, *kde by ich bolo správnejšie zaradiť*, aby tak, ako to máme dnes, nezatienili a nezakryli všetko, čo odznelo v kázni, resp. či by nebolo predsa len správnejšie, aby ich nečítal ten, kto káže kázeň, ale radšej niekto iný – veď to nemajú byť farárove oznamy, ale oznamy o živote spoločenstva...

Najhoršie je, ak nie je čo oznamovať. Ak sme už ako bunky živého stromu natoľko zdreveneli, že sme si zvykli na svoj status quo, zaužívaný spôsob svojho osobného kresťanského života. Vtedy v spoločenstve *nie je o čom informovať*, pretože prevláda nezaujem, *nie je kam pozývať*, pretože nemá kto organizovať a *nie je ani kedy podrobnejšie oznamovať*, pretože po kázni sa už každý ponáhl'a domov a cirkevné, duchovné záležitosti sa stali druhoradými v životoch ľudí.

Vtedy sa pôvodne možno napredujúci cirkevný zbor, ako to máme o Thyatíre zapísané v našom preklade, stáva poškodeným, pretože cez drevnaté bunky stromu už nijaká životodarná miazga neprúdi...

→ Povzbudzujem vás, bratia a sestry, povzbudzujem nás všetkých, **dbajme o svoje spoločenstvo, pestujme svoj aktívny osobný život** s Pánom Ježišom a **rozvíjajme svoje talenty a dary** v spoločenstve tak, ako nás k tomu uspôsobil – stvoril, poslal či vyslal náš Pán a Boh! Amen.

Modlitba: Milý náš Pane Ježiši Kriste! Ty si si založil svoju cirkev ako spoločenstvo ľudí, ktorí sa zaujímajú o duchovné hodnoty a dôverujú Ti ako svojmu Spasiteľovi. Ved' okrem Teba ani iného Spasiteľa niet! Aj náš cirkevný zbor je spoločenstvom ľudí, ktorých spája Tvoj svätý Duch v živote viery. Iste je neprestajne namieste otázka, akí sme ako súčasť nášho cirkevného zboru? A zaiste je dobré sa ju pýtať zas a znova. Sme ako tí, ktorí prinášajú život, ktorí sú živou miazgou v kôre stromu nášho spoločenstva, alebo nás podľa slov jedného Tvojho podobenstva dusí bodľačie svetských starostí a zvodov mamony? To sú vážne otázky a dotýkajú sa nás, každého osobne. Prosíme o Tvoju pomoc, zmiluj sa nad svojou cirkvou, i nad našimi cirkevnými zbormi tu na Slovensku, i nad naším rankovským a povzbudzuj nás k aktívnemu životu viery, aby o našom spoločenstve aj skrze nás a náš život platilo, že sme zborom živým, Tebe milým a napredujúcim! Amen.